

og endog beskærre ofte havt Exempler derpaa, men jeg troer dog rigtig nok, at der — idetmindste i den Tid, hvori jeg har været i Rigsdagen — ikke har været seet Regal af en saa særartet Natur som det nærværende. Det foreliggende Lovforslag var nemlig i Folkethinget blevet vedtaget aldeles uforandret ved Overgangen til 3die Behandling, saaledes som det var kommet fra Landstinget, og først ved Sagens 3die Behandling der blev der indbragt et heelt stort nyt Moment i samme. Vi have nu endvidere — hvad jeg nok formoder, og hvad jeg nu er berettiget til til at naaberaabe mig, efter det af det ærebe 4de Medlem fra Kjøbenhavn Udtalte — erfaret, at det saaledes indbragte Endringsforslag af selve den eller dem, som have stillet det og tvunget det igennem, erkendes for at være redigeret saaledes, at en Omredaction er nødvendig, for at det kan blive forstaaeligt (Krieger: Nei, det er for meget sagt; maa jeg bede om Ordet!). Det er forsaavidt altsaa ret godt, at vi have faaet en saadan autentisk Fortolkning af det i og for sig Dunkle. Det er blevet anført at der under selve Forhandlingerne i Folkethinget var udgaaet Noget af Forslaget, som skal have været meget vigtigt for dets rette Forstaaelse, og det er derhos blevet anført, at det var udgaaet, fordi man ansaae det for aldeles overflødig. Det er jo aldeles umuligt for os at kjende den egentlige Sammenhæng med de i det andet Thing herom foreskudne Forhandlinger — jeg troer ikke, at de endnu ere trykte i Tidenden, i alt Fald har jeg ikke kunnet finde dem der — men det staar dog dunkelt for mig, at det var efter Begjering, ja efter en bestemt Paastand af den høitærede Indværgsminister, at denne saa aldeles overflødig Deel af Forslaget er gaaet ud; nu troer jeg ikke at det overhovedet er Skik og Brug, at Regjeringen gjør en bestemt Paastand med Hensyn til Noget, naar den til en vis Grad kun betragtede det som en Stilrettelse, og der turde altsaa ogsaa i denne Henseende, hvis jeg ikke har lret i min Fernbetning om Grunden til, at den omtalte Deel af Forslaget er gaaet ud, være Afstilligt at bemærke. Men hvorom Alting er, er Sagen nu kommen til os saaledes, at vi skulle tage en endelig Beslutning ved denne eneste

Behandling, saa Timer, havde jeg nær sagt, efterat Lovforslaget atter er blevet os meddeelt, og medens vi navnlig ikke engang have havt synderlig Leilighed, i alt Fald til at see ikke blot, hvad der staar i Lovforslaget, men ogsaa, hvad der er gaaet ud af samme ved Voteringen i det andet Thing. Resultatet af denne Stilling have vi nu ogsaa her foreliggende. Vi have nemlig fra to af vore Medlemmer, som vist Alle ville indrømme høre til dem, der med størst Starphed opfatte de Ting, der foreligge, faaet stillet et Endringsforslag, som den ene af dem ikke har villet motivere, og med Hensyn til hvilket den anden har udtalt, at han, dersom han havde havt tilstrækkelig Tid til fuldstændig at overveie Sagen, vilde have stillet et ganske andet Endringsforslag, hvorved hele det indsendte noyrum paany var blevet afsluttet. Vi have endvidere fra et andet æret Medlem faaet et andet Endringsforslag, som han aabenbart ikke gjør til sit, men om hvilket han kun siger, at det er et Forsøg, som han i Forening med eet eller flere Medlemmer af det andet Thing har gjort paa at faae deres Danke saaledes redigeret, at der i alt Fald ikke kan være nogen Tvivl — jeg troer, at jeg herved har gjengivet hans Udtalelse correct — om hvad der er Meningen af det i Folkethinget vedtagne Forslag. Hvad mig personlig angaaer, da vilde jeg ganske sikkert have stillet Endringsforslag om, at vi skulde vende tilbage til den Stikelse, hvori Lovforslaget først vedtoges her, hvis jeg havde havt de Præmisses liggende for mig, som jeg idetmindste for mit Bekomvende fordrer for at ville gjøre Forsøg paa at øve en afgjørende Indflydelse paa en Sags Form.

Efter disse forudstillede Bemærkninger skal jeg nu gaae over til selve Spørgsmaalet, med Hensyn til hvilket jeg befinder mig i samme Tilfælde som de fleste af os, at vi i høiere Grad, end vi kunne ansee for ønskeligt, maae improvisere. Jeg skal strax gaae til den Bemærkning, at, da denne Sag fra først af forelaag for Regjeringen i hele den Tilstand, som jo er de ærebe Herrer bekendt af, de saavel i denne Session som i den forrige stedfundne Forhandling, var der ganske vist for Regjeringen, Valget mellem to Veie, den kunde gaae. Den ene var den, at man kunde nedsette en